

Centenarul încoronării regilor României și a tuturor românilor - Ferdinand și Maria (Alba Iulia și București - 15 și 17.10.1922)

Încoronarea de la 15 octombrie 1922 a regilor Ferdinand și Maria este momentul în care s-a desăvârșit făurirea României Mari.

Regele Ferdinand I și Regina Maria au pornit spre Alba Iulia din Gara Sinaia. Trenul în care călătoreau cei doi suverani a ajuns în Alba Iulia, la ora 09.30. Ferdinand I și Maria au fost întâmpinați în gară de prim-ministrul Ionel Brătianu, de ceilalți membri ai Guvernului, de președinții celor două camere ale Parlamentului și de 40 de invitați străini, între care se afla și viitorul Rege George al VI-lea al Marii Britanii.

În procesiune, cu toții au pornit spre Catedrala Încoronării (Reîntregirii) din Alba Iulia.

Coroanele, cele două simboluri ale regalității, au fiecare în spate o poveste inedită. Coroana Regelui Ferdinand a aparținut unchiului său, Carol I, fiind coroana cu care acesta fusese încoronat în anul 1881 și care a fost făurită din oțelul unui tun turcesc, capturat în timpul Războiului de Independență.

În schimb, coroana reginei a fost comandată special la o casă de bijuterii celebră din Paris, fiind construită din aproximativ 1,8 kilograme de aur donat de un localnic din Munții Apuseni.

Pentru ceremonia de încoronare au fost comandate și două mantii, cea a regelui fiind făcută în străinătate, iar cea a reginei în țară.

Cu acest prilej, regele Ferdinand s-a adresat țării cu o proclamație. "Punînd pe capul meu, într-această străveche cetate a Daciei Romane, coroana de oțel de la Plevna, pe care noi și glorioasele lupte am făcut-o pe veci Coroana României Mari, mă închin cu evlavie memoriei celor care în toate vremurile și pretutindeni, prin credința lor, prin munca și jertfa lor, au asigurat unitatea națională și salut cu dragoste pe cei care au proclamat-o într-un glas de simțire de la Tisa și pînă la Nistru și pînă la Mare".

Serviciul religios a fost celebrat de mitro-politul Ardealului, Nicolae Bă-lan, iar mitropolitul primat Miron Cristea a oficiat Te Deum-ul, o slujbă specială ce se ține la marile evenimente.

„Slujba a fost frumoasă, sobră, nu prea lungă, corul excelent. Interiorul bisericii, deși nu este mare, este impozant și frescele sunt bune” scria Regina Maria.

A urmat o paradă militară în timpul căreia monarhii Ferdinand I și Maria au mers călare în fruntea regimentelor ai căror comandanți onorifici erau. Serbările au continuat cu dineuri oficiale oferite în Sala Unirii și în clădirea teatrului.

Serbările Încoronării s-au mutat apoi de la Alba Iulia la București, unde, în 17 octombrie, Ferdinand I și Maria au fost aclamați de 10.000 de primari veniți din toată țara la Arenele Romane.

S-a trecut pe sub Arcul de Triumf, cea mai importantă construcție din București, a cărei realizare i-a fost încredințată arhitectului Petre Antonescu.

A urmat Te Deum-ul de la Mitropolie și, apoi, defilarea prin Piața Universității, în fața statuii lui Mihai Viteazul.

Seara, la Cercul Militar, regele a oferit o masă la care au participat oficialități ro-mâne, precum și delegații din mai multe țări, precum Franța, Italia, Spania, Marea Britanie, Olanda, Norvegia, Danemarca, Belgia, Portugalia, Japonia. S-au remarcat, între oaspeți, mareșalul Foch, comandantul armatei franceze în timpul Primului Război Mondial, și generalul Berthelot, șeful Misiunii militare franceze în România (1916-1918).

În cei 13 ani de domnie ai regelui Ferdinand I, numit în documentele vremii „întregitorul țării de la Nistru până la Tisa și rege al tuturor românilor”, dar și „cel Leal”, România a cunoscut în timpul său o serie de progrese pe plan politic, economic și cultural!...

Din cauza contextului extern extrem de dificil, România Mare n-a rezistat decât 22 de ani, dar amintirea înfăptuirii ei a rămas una dintre cele mai frumoase pagini ale istoriei noastre naționale!...

Așadar, aici și acum, pentru ei, pentru regii și eroii noștrii, să ne rugăm, permanent, neîntrerupt și neîncetat, ca Dumnezeu să-i ierte și să-i odihnească, cu Dreptii și cu Sfinții Săi!...

Altfel spus, pe cei plecați, dincolo, Dumnezeu să îi odihnească iar pe noi, cei rămași, încă, (pe)aici, Dumnezeu să ne întărească și, să ne mântuiască!...

Veșnică să le fie amintirea, recunoștința, prețuirea și pomenirea! Amin!...

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*